



REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT**

Prishtinë, më 12 maj 2023
Nr. ref.:AGJ 2169/23

AKTGJYKIM

në

rastin nr. KI41/22

Parashtrues

Shkumbin Qehaja

Vlerësim i kushtetutshmërisë së

**Aktgjykimit AC-I-21-0867-A001, të 10 marsit 2022 të Kolegjit të Apelit të
Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Gresa Caka-Nimani, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar dhe
Enver Peci, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është parashtruar nga Shkumbin Qehaja nga Prishtina (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës e konteston kushtetutshmërinë e Aktgjykimit [AC-I-21-0867-A001] të 10 marsit 2022 të Kolegjit të Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kolegji i Apelit), në ndërlidhje me Aktgjykimin [C-III-20-0069] të 18 nëntorit 2021, të Kolegjit të Specializuar të Dhomës së Posaçme të Gjykatës së Supreme të Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kolegji i Specializuar).

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të kontestuar, përmes së cilit pretendohet se parashtruesit të kërkesës i janë shkelur të drejtat dhe liritë themelore të tij të garantuara me nenin 24 [Barazia para Ligjit] dhe nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe te Paanshëm] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ).

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në paragrafët 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, në nenet 22 [Procedimi i kërkesës] dhe 47 [Kërkesa individuale] të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji), si dhe në rregullin 32 [Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve] të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 7 prill 2022, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kërkesën e tij në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
6. Më 20 prill 2022, Kryetarja e Gjykatës përmes Vendimit [nr. GJR. KSH41/22] caktoi gjyqtaren Remzije Istrefi-Peci gjyqtare raportuese dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Gresa Caka-Nimani (kryesuese), Bajram Ljatifi dhe Radomir Laban (anëtarë).
7. Më 15 prill 2022, Gjykata e njoftoi parashtruesin e kërkesës për regjistrimin e kërkesës dhe kërkoi nga ai që të dorëzonte në Gjykatë kopjen e plotë të Aktgjykimit të kontestuar. Në të njëjtën ditë, një kopje e kërkesës iu dërgua Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme.
8. Më 22 prill 2022, parashtruesi i kërkesës dorëzoi në Gjykatë kopjen e plotë të Aktgjykimit të kontestuar.
9. Më 16 dhjetor 2022, gjyqtari Enver Peci dha betimin para Presidentes së Republikës së Kosovës, me ç'rast filloi mandati i tij në Gjykatë.
10. Më 4 prill 2023, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarës raportuese dhe me shumicë i rekomandoi Gjykatës pranueshmërinë e kërkesës.
11. Të njëjtën ditë, Gjykata (i) me shumicë konstatoi se kërkesa është e pranueshme; dhe (ii) me shumicë konstatoi se Aktgjykimi [AC-I-21-0867-A001] i 10 marsit 2022 të Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së nuk është në përputhshmëri me paragrafin 2 të nenit

31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës në lidhje me paragrafin 1 të nenit 6 (E drejta për një proces të rregullt) të KEDNJ-së.

12. Në përputhje me rregullin 61 (Mendimet mospajtuese) të Rregullores së punës të Gjykatës, gjyqtari Radomir Laban ka përgatitur mendim mospajtues, i cili do të publikohet së bashku me këtë Aktgjykim.

Përmbledhja e fakteve

13. Nga shkresat e lëndës rezulton se në një datë të paspecifikuar, parashtruesi i kërkesës kishte paditur Radio-Televizionin e Prishtinës, në Gjykatën Themelore në Prishtinë, për vërtetimin e të drejtës pronësore mbi ngastrën kadastrale [nr. 01781-2] në Prishtinë, në sipërfaqe prej 7768 m², e cila nga shkresat e lëndës rezulton se kishte statusin e pronës shoqërore.
14. Më tej, nga Procesverbali i Seancës Kryesore në Gjykatën Themelore në Prishtinë, i 10 prillit 2014, rezulton se palët ndërgjyqëse, respektivisht parashtruesi i kërkesës dhe përfaqësuesit e Radio-Televizionit të Prishtinës, kishin arritur pajtim gjyqësor me numër [C. nr. 3159/17], lidhur me padinë e parashtruesit të kërkesës. Përmes pajtimit gjyqësor me numër [C. nr. 3159/17], palët ishin pajtuar që *“në emër të kompensimit për furnizimin e të paditurës me aparaturë radiotelevizive nga ana e paditësit”* ngastra nr. 1781-2 në sipërfaqe prej 7768 m² të regjistrohej në regjistrin kadastral, në emër të parashtruesit të kërkesës.
15. Më 23 maj 2019, pas arritjes së pajtimit gjyqësor me numër [C. nr. 3159/17] në mes të parashtruesit dhe Radio Televizionit të Prishtinës, prona e kontestuar në regjistrat kadastral ishte regjistruar në emër të parashtruesit të kërkesës.
16. Më 25 tetor 2019, Agjencia Kosovare e Privatizimit (në tekstin e mëtejshëm: AKP) duke vepruar si administratore e Radio-Televizionit të Prishtinës, bazuar në nenin 5 të Ligjit Nr. 04/L-034 për AKP-në, dhe në nenet 17, 18, 19, 414.2, 418.3 të Ligjit për Procedurën Kontestimore dhe nenit 5 të Ligjit Nr. 06/L-086 për Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme, parashtrroi padi në Gjykatën Themelore në Prishtinë, duke kërkuar *“prishjen e pajtimit gjyqësor të arritur në mes të palëve ndërgjyqëse”*. AKP-ja përmes padisë së saj pretendoi si në vijim: (i) AKP-ja si administruese e ndërmarrjeve publike, fillimisht nuk ka qenë e njoftuar për zhvillimin e kësaj procedure gjyqësore, dhe, se sipas saj, (ii) personi kompetent i cili e ka përfaqësuar Radio-Televizionin e Prishtinës para Gjykatës Themelore nuk ka pasur legjitimacion për arritjen e një marrëveshjeje të tillë. Më tej AKP, kishte ngritur edhe (iii) çështjen e kompetencës lëndore të Gjykatës Themelore në Prishtinë në këtë rast, marrë parasysh faktin se Radio-Televizioni i Prishtinës është ndërmarrje publike, dhe se Gjykatë kompetente në rastin konkret është Dhoma e Posaçme e Gjykatës Supreme të Kosovës.
17. Më 19 nëntor 2019, AKP-ja kishte parashtruar në Gjykatën Themelore në Prishtinë kërkesë për caktimin e masës së sigurisë mbi pronën kontestuese, me kërkesë që e njëjta të mos shitet apo tjetërsohet nga parashtruesi i kërkesës deri në marrjen e një vendimi përfundimtar për anulimin e pajtimit gjyqësor.
18. Më 21 nëntor 2019, Gjykata Themelore në Prishtinë përmes Aktvendimit [C. N. 3680/19] kishte aprovuar kërkesën për masë të sigurisë të kërkuar nga AKP-ja, përmes së cilës i kishte ndaluar parashtruesit të kërkesës shitjen apo tjetërsimin e pronës kontestuese.

19. Më 6 dhjetor 2019, parashtruesi i kërkesës kishte parashtruar ankesë në Gjykatën e Apelit kundër aktvendimit të lartpërmendur të Gjykatës Themelore, duke pretenduar vërtetim të gabuar të gjendjes faktike.
20. Më 3 shkurt 202, Gjykata e Apelit përmes Aktvendimit [CAN. 194/2020] pranoi si të bazuar kërkesën e parashtruesit, e kishte anuluar Aktvendimin [C. N. 3680/19] të 21 nëntorit 2019 për masën e sigurisë dhe lëndën e kishte kthyer në rigjykim me arsyetimin se vendimi i lartpërmendur ishte marrë me shkelje të dispozitave të Ligjit për Procedurën Kontestimore dhe të Ligjit nr. 04/L-033 për Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme: Ligji për DHPGJS-në) sa i përket kompetencës.
21. Më 24 shkurt 2020, Gjykata Themelore në Prishtinë përmes Aktvendimit [C. nr. 3680/19] u shpall jokompetente për të gjykuar këtë çështje dhe vendosi që lënda t'i dërgohet Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës.
22. Më 27 tetor 2021, parashtruesi i kërkesës përmes përgjigjes në padinë e ushtruar nga AKP-ja të 19 nëntorit 2019, kishte kundërshtuar në tërësi padinë, duke kërkuar që padia e AKP-së të refuzohej si e pabazuar. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu përmes përgjigjes në padinë e ushtruar nga AKP-ja, kishte theksuar se padia e AKP-së të refuzohet si e pabazuar nga arsyet e cekura në përgjigje edhe të *“atyre që do të paraqiten gjatë seancave dëgjimore”*.
23. Më 18 nëntor 2021, Kolegji i Specializuar përmes Aktgjykimit [C-III-20-0069] aprovoi në tërësi kërkesëpadinë e Radio-Televizionit të Prishtinës të parashtruar nga AKP, duke anuluar pajtimin gjyqësor me [C. nr. 3159/17], me arsyetimin se pajtimi gjyqësor nuk mund të prodhojë efekte juridike sepse (i) është nxjerrë nga Gjykata Themelore në Prishtinë e cila në rastin konkret nuk ka pasur kompetencë lëndore për t'u marrë me çështjen, dhe për më tepër (ii) personat të cilët kanë nënshkruar në emër të Radio-Televizionit të Kosovës nuk kanë pasur autorizim specifik nga AKP-ja. Kolegji i Specializuar në Aktgjykimin e tij theksoi se duke zbatuar dispozitat e *“nenit 76, paragrafit 3 të Ligjit për DHPGJSK-së (nr. 06 L-086)”*, në lidhje me nenin 399 të Ligjit mbi Procedurën Kontestimore, duke konkluduar se *“faktet relevante të rastit janë të pakontestueshme dhe nxjerrë këtë aktgjykim pa caktuar seancë dëgjimore”*.
24. Më 30 dhjetor 2021, parashtruesi i kërkesës parashtrroi ankesë në Kolegjin e Apelit kundër Aktgjykimit të lartpërmendur të Kolegjit të Specializuar, duke pretenduar vërtetim të gabuar të gjendjes faktike dhe zbatim të gabuar të së drejtës materiale. Parashtruesi i kërkesës në ankesën e tij më tej kërkoi nga Kolegji i Apelit që *“lidhur me rastin konkret, nëse e konsideron të nevojshme për të sqaruar faktet e rastit të thërrasë seancë dëgjimore, në mënyrë që të sqarohen faktet e rastit”*.
25. Më 22 mars 2022, Kolegji i Apelit përmes Aktgjykimit [AC-I-21-0867-A001], refuzoi si të pabazuar ankesën e parashtruesit të kërkesës dhe e vërtetoi Aktgjykimin e shkallës së parë, duke e konsideruar këtë të fundit si të drejtë dhe me arsyetim të mjaftueshëm. Lidhur me pretendimin e parashtruesit se AKP kishte qenë e ftuar në mënyrë të rregullt nga Gjykata Themelore kur edhe ishte arritur pajtimi gjyqësor, Kolegji i Apelit konsideron se ky pretendim nuk është i mbështetur në prova materiale. Lidhur me pretendimin e parashtruesit se Radio-Televizioni i Prishtinës kishte legjitimitet aktiv për të vepruar në emër dhe për llogari të vet, Kolegji i Apelit konsideroi se asnjë ndërmarrje shoqërore e cila është nën administrim të AKP-së, nuk mund të përfaqësohet vet para procedurave gjyqësore. Dhe në fund, lidhur me pretendimin e parashtruesit se AKP nuk ka të drejtë të kontestojë pronësinë e parashtruesit në pronën e kontestuar, sepse sipas tij e njëjta është fituar me një aktgjykim të formës së prerë (duke iu referuar pajtimin gjyqësor [C. nr. 3159/17]). Lidhur me kërkesën e

parashtruesit për mbajtjen e seancës dëgjimore lidhur me rastin, Kolegji i Apelit në arsyetim të Aktgjykimit të tij thekson se bazuar në nenin 69, paragrafi 1 të Ligjit nr. 06/L-086 mbi Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme për çështjet lidhur me Agjencinë Kosovare të Privatizimit vendosi të heq dorë nga pjesa gojore e procedurës.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

26. Gjykata rikujton se parashtruesi i kërkesës pretendon se me Aktgjykimin e kontestuar i janë shkelur të drejtat e tij të garantuara me nenin 24 [Barazia para Ligjit] dhe nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të KEDNJ-së.
27. Parashtruesi i kërkesës para Gjykatës në thelb pretendon se as Kolegji i Apelit dhe as Kolegji i Specializuar nuk kanë mbajtur seancë dëgjimore lidhur me rastin në mënyrë që të sqaroheshin faktet. Në ndërlidhje me këtë, parashtruesi thekson se *“Në rastin konkret, si aktgjykimi i shkallës së parë ashtu edhe i shkallës së dytë, të Dhomës së posaçme të Gjykatës Supreme, është marrë, jo’ vetëm pa shqyrtim publik por edhe në mungesë të palëve, e as që është bërë shpallja publike e aktgjykimeve (në aktgjykime nuk përcaktohet, në çfarëdo mënyre të përshtatshme, publikimi i aktgjykimeve, për të drejtat e ushtruesit të kësaj kërkesë, e natyrës pronëso- juridike).*
28. Sipas parashtruesit të kërkesës, Kolegji i Apelit në rastin konkret ka vendosur në mënyrë meritore për një të drejtë pronësore, duke mos i mundësuar palëve në procedurë që të jenë prezentë në shqyrtim gjyqësor.
29. Më tej, parashtruesi i kërkesës shton se *“me mosshqyrtim verbal dhe ‘ publik nuk është respektuar parimi i drejtpërdrejtshmërisë dhe kontadiktoritetit, në çështjen civilo - juridike kontestuese, ku është vendosur për drejtën e pronësisë së qytetarit. Kjo gjë është shkaktuar si nga shkalla e parë ashtu edhe shkalla e dytë, e Gjykatës së rastit, sepse edhe shkalla e dytë, është lëshuar në çështje faktike (me vendosjen meritore me rastin e refuzimit të ankesës me të cilën është atakuar edhe baza juridike ankimore, vërtetimi i gabuar dhe jo i plotë i gjendjes faktike).* Parashtruesi i kërkesës thekson se Kolegji i Apelit dhe Kolegji i Specializuar në këtë rast kanë vepruar sikur të vendosnin që të refuzonin për shkaqe procedurale, e në rastin konkret çështja ka qenë meritore.
30. Parashtruesi i kërkesës para Gjykatës kërkon që të shpallet i pavlefshëm Aktgjykimi i kontestuar me të cilin është vërtetuar Aktgjykimi i Kolegjit të Specializuar.

Dispozitat relevante kushtetuese dhe ligjore

KUSHTETUTA E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

Neni 31

[E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm]

1. Çdokujt i garantohet mbrojtje e barabartë e të drejtave në procedurë para gjykatave, organeve të tjera shtetërore dhe bartësve të kompetencave publike.
2. Çdokush gëzon të drejtën për shqyrtim publik të drejtë dhe të paanshëm lidhur me vendimet për të drejtat dhe obligimet ose për cilëndo akuzë penale që ngrihet kundër saj/tij brenda një afati të arsyeshëm, nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e themeluar me ligj.

[...]

Neni 24

[Barazia para Ligjit]

1. Të gjithë janë të barabartë para ligjit. Çdokush gëzon të drejtën e mbrojtjes së barabartë ligjore, pa diskriminim.
2. Askush nuk mund të diskriminohet në bazë të racës, ngjyrës, gjinisë, gjuhës, fesë, mendimeve politike ose të tjera, prejardhjes kombëtare a shoqërore, lidhjes me ndonjë komunitet, pronës, gjendjes ekonomike, sociale, orientimit seksual, lindjes, aftësisë së kufizuar ose ndonjë statusi tjetër personal.
3. Parimet e mbrojtjes së barabartë ligjore nuk parandalojnë vënien e masave të nevojshme për mbrojtjen dhe përparimin e të drejtave të individëve dhe grupeve që janë në pozitë të pabarabartë. Masat e tilla do të zbatohen vetëm derisa të arrihet qëllimi për të cilin janë vënë ato.

Konventa Evropiane për të Drejtat e Njeriut

Neni 6

(E drejta për një proces të rregullt)

1. Në përcaktimin e të drejtave dhe detyrimeve të tij civile ose të çdo akuze penale kundër tij, çdo person ka të drejtë që çështja e tij të dëgjohet drejtësisht, publikisht dhe brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme. Vendimi duhet të jepet publikisht, por prania në sallën e gjykatës mund t'i ndalohet shtypit dhe publikut gjatë tërë procesit ose gjatë një pjese të tij, në interes të moralit, të rendit publik ose sigurisë kombëtare në një shoqëri demokratike, kur kjo kërkohet nga interesat e të miturve ose mbrojtja e jetës private të palëve në proces ose në shkallën që çmohet tepër e nevojshme nga gjykata, kur në rrethana të veçanta publiciteti do të dëmtonte interesat e drejtësisë.

[...]

LIGJI Nr. 04/L-033 për Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit

Neni 10

Aktgjykimet, aktvendimet dhe apelet

[...]

11. Në rastet kur kolegji i apelit pranon dhe merr përsipër vendosjen mbi një apel, rregullat në vijim respektohen fuqimisht: 11.1. Kolegji i apelit nuk mund të ndryshojë, anulojë, rikthejë apo përndryshe të ndërrojë, në çfarëdo mënyre, gjetjet faktike të bëra nga një gjykatë, kolegji i specializuar, nën-kolegji apo gjyqtar i vetëm, përveç nëse Kolegji i Apelit përcakton që ajo gjetje faktike është qartësisht e gabueshme. Gjetja faktike nuk vlerësohet të jetë qartësisht e gabueshme nëse ajo gjetje faktike mbështetet me interpretim të arsyeshëm të dosjes së procedurave gjyqësore dhe provave të parashtruara gjatë atyre procedurave; si dhe 11.2. Kolegji i Apelit bën shqyrtim, prej fillimit, të secilës çështje që ngrihet nga apeli apo pala kundërshtarë në parashtresat e tij/saj me shkrim.

[...]

Shtojca e Ligjit Nr. 04/L-033 për Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit

Rregullorja e punës e Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit

Neni 36
Rregullat e përgjithshme mbi provat

[...]

3. Pala që pretendon një fakt apo ngjarje ka mundësinë e arsyeshme për të paraqitur apo dorëzuar provat materiale për të mbështetur një pretendim të tillë. Nëse pala e tillë dështon që të paraqesë apo dorëzojë provat e tilla, atëherë vlerësohet se pala nuk ka ofruar barrën e dëshmisë lidhur me pretendimin e tillë.

Neni 64
Procedurat e ankesës me gojë

1. Me nismë të tij apo në bazë të kërkesës me shkrim nga një palë, Kolegji i Apelit vendos nëse do të mbajë apo jo më shumë seanca dëgjimore me gojë lidhur me ankesën gjegjëse. Kolegji i Apelit merr parasysht gfarëdo kërkesë për procedurë gojore që parashtrohet nga ndonjëra palë, e cila paraqet arsyet e saja për parashtrimin e kërkesës për procedurë gojore. Kërkesa e tillë parashtrohet para përfundimit të procedurave të ankesës me shkrim.

[...]

Neni 65
Paraqitja e provave të reja

Në rrethana të jashtëzakonshme dhe për arsye që dëshmohen mirë, Kolegji i Apelit mund t'i lejoj një palë paraqitjen e provave të reja që nuk kanë qenë në dispozicion të palës gjatë procedurës së shkallës së parë për vlerësimin e provave. Kërkesa me shkrim për një leje të tillë duhet së pari t'i dorëzohet Kolegjit të Apelit dhe duhet t'i dorëzohet palëve tjera jo më pak se pesëmbëdhjetë (15) ditë para datës së seancës kur propozohet paraqitja e këtyre provave. Kolegji i Apelit mund të autorizojë paraqitjen e provave të reja nëse vlerëson se në këtë mënyrë drejtësia do të vihet në vend.

Ligji Nr. 06/L-086 për Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit

Neni 69
Procedurat e ankesës me gojë

1. Me nismë të tij apo në bazë të kërkesës me shkrim nga një palë, Kolegji i Apelit vendos nëse do të mbajë një apo më shumë seanca dëgjimore lidhur me ankesën gjegjëse. Kolegji i Apelit merr parasysht gfarëdo kërkesë për procedurë gojore që parashtrohet nga ndonjëra palë, e cila paraqet arsyet e saja për parashtrimin e kërkesës për procedurë gojore. Kërkesa e tillë parashtrohet para përfundimit të procedurave të ankesës me shkrim.

[...]

Ligji Nr. 04/L-034 për Agjencinë Kosovare të Privatizimit

Neni 5

Ndërmarrjet dhe asetet nën autoritetin administrativ të agjencisë

1. Agjencia ka kompetenca ekskluzive që të administrojë:

1.1. ndërmarrjet në pronësi shoqërore, pavarësisht nëse i janë nënshtruar

transformimit
apo jo;

Ligji Nr. 03/L-006 për Procedurën Kontestimore

Neni 17

17.1 Gjykata sipas detyrës zyrtare, menjëherë pas marrjes së padisë, duhet të konstatojë se a është kompetente për procedimin e çështjes që i është paraqitur.

17.2 Ky vlerësim i kompetencës bëhet në bazë të thënieve në padi dhe në bazë të fakteve që i ka të njohura vetë gjykata.

17.3 Në qoftë se gjatë procedimit të çështjes ndryshohen rrethanat mbi të cilat është mbështetur kompetenca e gjykatës, gjykata e cila ka qenë kompetente në momentin e paraqitjes së padisë mbetet edhe më tutje kompetente, përkundrejt faktit se ndryshimet e tilla e bëjnë kompetente gjykatën tjetër të llojit të njëjtë.

Neni 18

18.1 Gjykata, sipas detyrës zyrtare, gjatë gjithë procedurës kujdeset nëse zgjidhja e kontestit hynë ose jo në kompetencën gjyqësore.

18.2 Kur gjykata gjatë procedimit të çështjes konstaton se për zgjidhjen e kontestit nuk është kompetente gjykata veçse ndonjë organ shtetëror tjetër, do të shpallet inkompetente, do t'i shpallë të pavlefshme të gjitha veprimet procedurale të kryera dhe do ta hedhë poshtë padinë që i është paraqitur.

18.3 Kur gjykata gjatë zhvillimit të procedurës konstaton se për zgjidhjen e kontestit nuk është kompetente gjykata e vendit, do të shpallet inkompetente, do t'i anulojë veprimet procedurale të kryera dhe do ta hedhë poshtë padinë. Mirëpo, gjykata nuk do të veprojë ashtu nëse kompetenca e gjykatës së vendit tonë varet nga pëlqimi i të paditurit, e i padituri e ka dhënë pëlqimin e vet.

Neni 19

Secila gjykatë gjatë gjithë procedurës së shkallës së parë, sipas detyrës zyrtare kujdeset për kompetencën e vet lëndore.

Neni 414

414.2 Palët nuk mund të zgjidhin kontestin e tyre me anë të pajtimit gjyqësor kur kërkesëpadia ka të bëjë me të drejtat me të cilat ato nuk mund të disponojnë lirisht (neni 3, paragrafi 3 i këtij ligji).

Neni 418

418.3 Pajtimi gjyqësor anulohet edhe po që se në përfundimin e tij ka marrë pjesë pala me pazotësi procedurale, apo nëse palën e tillë nuk e ka përfaqësuar përfaqësuesi ligjor apo nëse palën e ka përfaqësuar personi i paautorizuar, ose personi që nuk ka pasur autorizimin e nevojshëm për kryerjen e veprimeve procedurale të veçanta, përveç kur veprimet e tilla janë aprovuar më vonë nga vet pala.

418.4 Padia për anulimin e pajtimit gjyqësor nga paragrafi 2 dhe 3 të këtij neni mund të ngrihet brenda afatit prej tridhjetë (30) ditësh nga dita e marrjes së dijenisë për shkakun e anulimit, e më së voni brenda afatit prej një (1) viti nga dita e përfundimit të pajtimit gjyqësor.

Pranueshmëria e kërkesës

31. Gjykata së pari vlerëson nëse janë përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe Rregullore të punës.
32. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, të cilët përcaktojnë:

“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

33. Në vazhdim, Gjykata gjithashtu shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, siç përcaktohen me Ligj. Në lidhje me këtë, Gjykata i referohet neneve 47 (Kërkesa individuale), 48 (Saktësimi i kërkesës) dhe 49 (Afatet) të Ligjit, të cilët përcaktojnë:

Neni 47 (Kërkesa individuale)

“1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tija individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.

2. Individ i mund ta ngritë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

Neni 48 (Saktësimi i kërkesës)

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.

Neni 49 (Afatet)

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajsh. Afati fillon të ecë nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor...”.

34. Rreth përmbushjes së këtyre kriterëve, Gjykata konstaton se parashtruesi i kërkesës është palë e autorizuar dhe konteston një akt të një autoriteti publik, përkatësisht Aktgjykimin [AC-I-21-0867-A001] të 10 marsit 2022, të Kolegjit të Apelit, pasi i ka shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu i ka sqaruar të drejtat dhe liritë themelore që pretendon se i janë shkelur, në pajtim me kërkesat e nenit 48 të Ligjit dhe e ka dorëzuar kërkesën në pajtim me afatet e përcaktuara në nenin 49 të Ligjit.

35. Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës pretendon se Aktgjykimi i kontestuar ka shkelur të drejtën e tij për barazi para ligjit të garantuar me nenin 24 të Kushtetutës, si dhe të drejtën për gjykim të drejtë dhe të paanshëm të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës.
36. Gjykata gjithashtu konstaton se kërkesa e parashtruesit të kërkesës plotëson kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara përmes paragrafit (1) të rregullit 39 (Kriteret e pranueshmërisë) të Rregullores së punës. E njëjta nuk mund të shpallet e papranueshme mbi bazën e kushteve të përcaktuara përmes paragrafit (3) të rregullit 39 të Rregullores së punës. Për më tepër dhe në fund, Gjykata vlerëson se kjo kërkesë nuk është qartazi e pabazuar siç është e përcaktuar përmes paragrafit (2) të rregullit 39 të Rregullores së punës dhe rrjedhimisht, ajo duhet të deklarohet e pranueshme dhe të shqyrtohen meritat e saj.

Meritat

37. Gjykata rikujton që rrethanat e rastit ndërlidhen me një padi të ushtruar nga parashtruesi i kërkesës kundër Radio-Televizionit të Prishtinës për vërtetimin e të drejtës pronësore mbi ngastrën kadastrale [nr. 01781-2] në Prishtinë, që nga shkresat e lëndës rezulton të jetë në pronësi shoqërore. Parashtruesi i kërkesës dhe përfaqësuesit e Radio-Televizionit të Prishtinës arritën pajtim gjyqësor [C. nr. 3159/17] në Gjykatën Themelore në Prishtinë, dhe më pas prona e kontestuar kaloi në pronësi të parashtruesit të kërkesës. AKP-ja si përfaqësuese e ndërmarrjeve shoqërore parashtrroi padi në Gjykatën Themelore, duke kërkuar prishjen e pajtimit gjyqësor, dhe për më tepër duke kontestuar kompetencën e Gjykatës Themelore në këtë proces gjyqësor. Gjykata Themelore u shpall jokompetente dhe lëndën e dërgoi në Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme për shqyrtim të mëtejme. Parashtruesi i kërkesës përmes përgjigjes në padinë e ushtruar nga AKP-ja, kishte kërkuar që padia e AKP-së të refuzohet si e pabazuar nga arsyet e cekura në përgjigje edhe të *“atyre që do të paraqiten gjatë seancave dëgjimore”*. Kolegji i Specializuar aprovoi padinë e AKP-së me arsyetimin se pajtimi gjyqësor nuk mund të prodhojë efekte juridike sepse është nxjerrë nga Gjykata Themelore në Prishtinë, e cila në rastin konkret nuk ka patur kompetencë lëndore për t'u marrë me çështjen, dhe për më tepër personat të cilët kanë nënshkruar në emër të Radio-Televizionit të Kosovës nuk kanë pasur autorizim specifik nga AKP-ja. Kolegji i Specializuar në Aktgjykimin e tij theksoi se duke zbatuar dispozitat e *“nenit 76 paragrafit 3 të Ligjit për DHPGJSK-së (nr. 06 L-086)”*, në lidhje me nenin 399 të Ligjit mbi Procedurën Kontestimore, duke konkluduar se *“faktet relevante të rastit janë të pakontestueshme dhe nxjerrë këtë aktgjykim pa caktuar seancë dëgjimore”*. Parashtruesi i kërkesës parashtrroi ankesë në Kolegjin e Apelit kundër vendimit të lartpërmendur si dhe kërkoi nga ky i fundit, që *“nëse e konsideron të nevojshme për sqarimin e fakteve të rastit të mbahet një seancë dëgjimore lidhur me rastin”*. Kolegji i Apelit e refuzoi si të pabazuar ankesën e parashtruesit të kërkesës si dhe kërkesën për mbajtjen e një seance dëgjimore lidhur me rastin.
38. Parashtruesi i kërkesës i konteston të gjeturat e Kolegjit të Apelit, duke pretenduar se i janë shkelur të drejtat e mbrojtura me Kushtetutë, respektivisht neni 24 [Barazia para Ligjit] dhe neni 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të KEDNJ-së, duke pretenduar në thelb se deri tek shkelja e të drejtave të tij të mbrojtura me Kushtetutë ka ardhur si rezultat i mosmbajtjes të seancës dëgjimore.
39. Këto kategori pretendimesh, Gjykata do t'i shqyrtojë duke u bazuar në praktikën gjyqësore të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: GJEDNJ), në harmoni me të cilën, bazuar në nenin 53 [Interpretimi i Dispozitave për

të Drejtat e Njeriut] të Kushtetutës, është e detyruar të interpretojë të drejtat dhe liritë themelore të garantuara me Kushtetutë.

40. Gjykata, në këtë aspekt, fillimisht do të shqyrtojë pretendimet e parashtruesit të kërkesës për shkelje të nenit 31 të Kushtetutës për shkak të mungesës së një seance dëgjimore para DHPGJS-së. Për këtë qëllim, në vijim, Gjykata fillimisht (i) do t'i shtjellojë parimet e përgjithshme përkitazi me të drejtën në një seancë dëgjimore siç është garantuar përmes neneve të lartcekura të Kushtetutës dhe KEDNJ-së; dhe më pas, (ii) do t' i aplikoj të njëjtat në rrethanat e rastit konkret.

(i) *Parimet e përgjithshme përkitazi me të drejtën për një seancë dëgjimore*

41. Gjykata fillimisht thekson se praktika gjyqësore e GJEDNJ-së ka vendosur parimet themelore përkitazi me të drejtën për një seancë dëgjimore. Bazuar në këtë praktikë gjyqësore, Gjykata gjithashtu ka përcaktuar parimet dhe përjashtimet përkatëse, bazuar në të cilat vlerësohet domosdoshmëria e mbajtjes së një seance dëgjimore, varësisht nga rrethanat e rasteve përkatëse. Rishtazi, përmes një numri aktgjykimesh, Gjykata konstatoi shkelje të nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së për shkak të mungesës së një seance dëgjimore para DHPGJS-së, përkatësisht edhe në Kolegjin e Specializuar edhe në Kolegjin e Apelit të DHPGJS-së, me rastin e përcaktimit të të drejtave të punëtorëve të ish-ndërmarrjes "Agimi" pas privatizimit të saj, të cilave raste Gjykata në vijim do t' iu referohet si rastet e Gjykatës lidhur me ish-ndërmarrjen "Agimi" (shih, pesë (5) aktgjykimet në rastet e ish-ndërmarrjes "Agimi": [KI145/19](#), [KI146/19](#), [KI147/19](#), [KI149/19](#), [KI150/19](#), [KI151/19](#), [KI152/19](#), [KI153/19](#), [KI154/19](#), [KI155/19](#), [KI156/19](#), [KI157/19](#) dhe [KI159/19](#), me parashtrues *Et-hem Bokshi dhe të tjerët*, Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Kolegjit të Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështje që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit, AC-I-13-0181-A0008, të 29 gushtit 2019, Aktgjykim i 10 dhjetorit 2020; [KI160/19](#), [KI161/19](#), [KI162/19](#), [KI164/19](#), [KI165/19](#), [KI166/19](#), [KI167/19](#), [KI168/19](#), [KI169/19](#), [KI170/19](#), [KI171/19](#), [KI172/19](#), [KI173/19](#) dhe [KI178/19](#), me parashtrues *Muhamet Këndusi dhe të tjerët*, Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Kolegjit të Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështje që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit, AC-I-13-0181-A0008, të 29 gushtit 2019, Aktgjykim i 27 janarit 2021; [KI181/19](#), [KI182/19](#) dhe [KI183/19](#), me parashtrues *Fllanza Naka, Fatmire Lima dhe Leman Masar Zhubi*, Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Kolegjit të Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështje që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit, AC-I-13-0181-A0008, të 29 gushtit 2019, Aktgjykim i 27 janarit 2021; dhe [KI220/19](#), [KI221/19](#), [KI223/19](#) dhe [KI234/19](#), me parashtrues *Sadete Koca-Lila dhe të tjerët*, Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Kolegjit të Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështje që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit, AC-I-13-0181-A0008, të 29 gushtit 2019, Aktgjykim i 25 marsit 2021; dhe [KI186/19](#); [KI187/19](#), [KI200/19](#) dhe [KI208/19](#), me parashtrues *Belkize Vula Shala dhe të tjerët*, Aktgjykim i 28 prillit 2021). Gjykata gjatë shqyrtimit të parimeve të shtjelluara, të konfirmuara përmes aktgjykimeve të lartcekura të Gjykatës dhe aplikimit të tyre në rrethanat e rastit konkret do t' i referohet Aktgjykimit të saj të parë në lidhje me ish-ndërmarrjen "Agimi", gjegjësisht rasteve [KI145/19](#), [KI145/19](#), [KI146/19](#), [KI147/19](#), [KI149/19](#), [KI150/19](#), [KI151/19](#), [KI152/19](#), [KI153/19](#), [KI154/19](#), [KI155/19](#), [KI156/19](#), [KI157/19](#) i [KI159/19](#), parashtrues *Et-hem Bokshi dhe të tjerët*.
42. Parimet e shtjelluara në praktikën përkatëse gjyqësore të GJEDNJ-së, por edhe në rastet e lartcekura, përkatësisht aktgjykimet e Gjykatës në rastet e ish-ndërmarrjes "Agimi", theksojnë se karakteri publik i procedurave para organeve gjyqësore të referuara në nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me paragrafin 1 të nenit 6 të KEDNJ-së,

mbron palët ndërgjyqëse nga administrimi i drejtësisë në fshehtësi, në mungesë të një shqyrtimi publik. Publiciteti i procedurave gjyqësore është gjithashtu një nga mekanizmat përmes të cilave ruhet besimi në drejtësi. Një parim i tillë, për më tepër, kontribuon në arritjen e qëllimeve të nenit 31 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së, për një proces të drejtë gjyqësor, garantimi i të cilit është një nga parimet themelore të çdo shoqërie demokratike të mishëruara në Kushtetutë dhe KEDNJ (shih, rastet e lartcekura të Gjykatës në ish-ndërmarrjen “Agimi” (KI145/19, KI145/19, KI146/19, KI147/19, KI149/19, KI150/19, KI151/19, KI152/19, KI153/19, KI154/19, KI155/19, KI156/19, KI157/19 dhe KI159/19, parashtrues i kërkesës *Et-hem Bokshi dhe të tjerët*, të cituara më lart, paragrafi 47).

43. Në parim, palët ndërgjyqëse kanë të drejtë për një seancë dëgjimore publike, por një detyrim i tillë nuk është absolut. Për aq sa është relevante për rrethanat e tanishme, praktika gjyqësore e GJEDNJ-së ka zhvilluar parimet kryesore që kanë të bëjnë me (i) të drejtën për një seancë dëgjimore në gjykatat e shkallës së parë; (ii) të drejtën për një seancë dëgjimore në gjykatat e shkallës së dytë dhe të tretë; (iii) parimet në bazë të të cilave duhet të përcaktohet nëse një seancë dëgjimore është e domosdoshme; dhe (iv) nëse mungesa e dëgjimit në shkallën e parë mund të korrigjohet përmes një seance dëgjimore në një shkallë më të lartë dhe kriteret përkatëse për të bërë këtë vlerësim. Sidoqoftë, në të gjitha rrethanat, mungesa e një seance dëgjimore duhet të jetë e arsyetuar nga gjykata përkatëse (shih rastet e Gjykatës në lidhje me ish-ndërmarrjen “Agimi”, KI145/19, KI145/19, KI146/19, KI147/19, KI149/19, KI150/19, KI151/19, KI152/19, KI153/19, KI154/19, KI155/19, KI156/19, KI157/19 dhe KI159/19, parashtrues i kërkesës *Et-hem Bokshi dhe të tjerët*, të cituar më lart, paragrafi 48).
44. Për sa i përket çështjes së parë, përkatësisht detyrimit për të mbajtur një seancë dëgjimore në gjykatat e shkallës së parë, GJEDNJ ka theksuar se në procedurat para një gjykate të shkallës së parë dhe të vetme, e drejta për një seancë dëgjimore është e garantuar përmes paragrafit 1 të nenit 6 të KEDNJ-së (shih, ndër të tjera, rastet e GJEDNJ-së *Fredin kundër Suedisë* (nr. 2), Aktgjykim i 23 shkurtit 1994, paragrafët 21-22; *Allan Jacobsson kundër Suedisë* (nr. 2), Aktgjykim i 19 shkurtit 1998, paragrafi 46; *Göç kundër Turqisë*, Aktgjykim i 11 korrikut 2002, paragrafi 47; dhe *Selmani dhe të tjerët kundër Ish-Republikës Jugosllave të Maqedonisë*, Aktgjykim i 9 shkurtit 2017, paragrafët 37-39, shih, gjithashtu, rastet e Gjykatës KI145/19, KI145/19, KI146/19, KI147/19, KI149/19, KI150/19, KI151/19, KI152/19, KI153/19, KI154/19, KI155/19, KI156/19, KI157/19 dhe KI159/19, parashtrues i kërkesës *Et-hem Bokshi dhe të tjerët*, cituar më lart, paragrafi 49).
45. Megjithatë, gjithashtu sipas praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, ekzistojnë edhe përjashtimet nga ky parim i përgjithshëm, dhe ato janë rastet në të cilat “ekzistojnë rrethana të jashtëzakonshme që do të justifikonin mungesën e një seance dëgjimore” në shkallën e parë dhe të vetme (shih, në këtë aspekt, rastet e GJEDNJ-së *Hesse-Anger dhe Anger kundër Gjermanisë*, Vendim i 17 majit 2001; dhe *Mirovni Inštitut kundër Sllovenisë*, Aktgjykim i 13 marsit 2018, paragrafi 36). Karakteri i rrethanave të tilla të jashtëzakonshme buron nga natyra e çështjeve që ngërthen një rast, për shembull, rastet që kanë të bëjnë ekskluzivisht me çështje ligjore ose janë të natyrës shumë teknike (shih, rastin e GJEDNJ-së, *Koottummel kundër Austrisë*, Aktgjykim i 10 dhjetorit 2009, paragrafët 19 dhe 20).
46. Për sa i përket çështjes së dytë, përkatësisht detyrimit për të mbajtur një seancë dëgjimore në gjykatat e shkallës së dytë ose të tretë, praktika gjyqësore e GJEDNJ-së thekson se mungesa e një seance dëgjimore mund të justifikohet bazuar në karakteristikat e veçanta të rastit përkatës, me kusht që një seancë dëgjimore të jetë mbajtur në shkallë të parë (shih, në këtë kontekst, rastin e GJEDNJ-së *Salomonsson kundër Suedisë*, Aktgjykim i 12 nëntorit 2002, paragrafi 36). Prandaj, procedurat para

gjykatave të apelit, dhe të cilat përfshijnë vetëm çështje të ligjit, dhe jo çështje fakti, mund të konsiderohen të jenë në përputhje me garancitë e mishëruara në nenin 6 të KEDNJ-së, edhe nëse në shkallë të dytë nuk është mbajtur një seancë dëgjimore (shih, rastin e GJEDNJ-së [Miller kundër Suedisë](#), Aktgjykim i 8 shkurtit 2005, paragrafi 30; dhe shih, gjithashtu, rastet e Gjykatës KI145/19, KI145/19, KI146/19, KI147/19, KI149/19, KI150/19, KI151/19, KI152/19, KI153/19, KI154/19, KI155/19, KI156/19, KI157/19 dhe KI159/19, parashtrues i kërkesës *Et-hem Bokshi dhe të tjerët*, cituar më lart, paragrafi 50). Thënë këtë, dhe në parim, mungesa e një seance dëgjimore mund të justifikohet vetëm përmes “ekzistencës së rrethanave të jashtëzakonshme”, siç janë definuar përmes praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, në të kundërtën një e tillë është e garantuar për palët në të paktën njërin nivel të juridiksionit, bazuar në nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së.

47. Për sa i përket çështjes së tretë, përkatësisht parimeve në bazë të të cilave duhet të përcaktohet nëse një seancë dëgjimore është e domosdoshme, Gjykata i referohet Aktgjykimit të 6 nëntorit 2018 të GJEDNJ-së [Ramos Nunes de Carvalho e Sá kundër Portugalisë](#), në të cilin Dhoma e Madhe e GJEDNJ-së, vendosi parimet bazuar në të cilat duhet të vlerësohet domosdoshmëria e një seance dëgjimore. Sipas këtij Aktgjykimi, një seancë dëgjimore nuk është e domosdoshme nëse rasti përkatës (i) ngërthen thjeshtë çështje juridike të një natyre të kufizuar (shih, rastet e GJEDNJ-së, [Allan Jacobsson kundër Suedisë](#) (nr. 2), cituar më lart, paragrafi 49; dhe [Valová, Slezák dhe Slezák kundër Sllovakisë](#), Aktgjykim i qershorit 2004, paragrafët 65-68) ose nuk ngërthen ndonjë ndërlikueshmëri të veçantë (shih, rastin e GJEDNJ-së [Varela Assalino kundër Portugalisë](#), Vendim i 25 prillit 2002); (ii) ngërthen çështje tepër teknike, të cilat trajtohen më mirë me shkrim sesa përmes argumenteve gojore në një seancë dëgjimore; dhe (iii) nuk ngërthen çështje të besueshmërisë së palëve ose fakteve të kontestuara dhe gjykatat mund të vendosin në mënyrë të drejtë dhe të arsyeshme në bazë të parashtrësve të palëve dhe materialeve të tjera me shkrim (shih rastet e GJEDNJ-së [Döry kundër Suedisë](#), Aktgjykim i 12 nëntorit 2002, paragrafi 37; dhe [Saccoccia kundër Austrisë](#), Aktgjykim i 18 dhjetorit 2008, paragrafi 73, shih, gjithashtu, rastet e Gjykatës KI145/19, KI145/19, KI146/19, KI147/19, KI149/19, KI150/19, KI151/19, KI152/19, KI153/19, KI154/19, KI155/19, KI156/19, KI157/19 dhe KI159/19, parashtrues i kërkesës *Et-hem Bokshi dhe të tjerët*, cituar më lart, paragrafi 51).
48. Në të kundërtën, bazuar në Aktgjykimin e lartpërmendur, një seancë dëgjimore është e domosdoshme nëse rasti përkatës (i) ngërthen nevojën për shqyrtimin e çështjeve të ligjit dhe të faktit, përfshirë rastet në të cilat është i nevojshëm vlerësimi nëse autoritetet më të ulëta kanë vlerësuar faktet në mënyrë të saktë (shih, ndër tjerash, rastet e GJEDNJ-së [Malhous kundër Republikës Çeke](#), Aktgjykim i 12 korrikut 2001, paragrafi 60; dhe [Fischer kundër Austrisë](#), Aktgjykim i 26 prillit 1995, paragrafi 44); dhe (ii) kërkon që gjykata përkatëse të fitojë një përshtypje personale për palët përkatëse, dhe t’u lejohet të njëjtëve mundësia të sqarojnë gjendjen personale, personalisht ose përmes përfaqësuesit përkatës. Shembuj të kësaj situate përbëjnë rastet kur gjykata duhet të dëgjojë prova nga palët në lidhje me vuajtjet personale në mënyrë që të përcaktojë nivelin e duhur të kompensimit (shih rastet e GJEDNJ-së [Göç kundër Turqisë](#), cituar më lart, paragrafi 51; dhe [Lorenzetti kundër Italisë](#), Aktgjykim i 10 prillit 2012, paragrafi 33) ose duhet të sigurojë informacion në lidhje me karakterin, sjelljen dhe rrezikshmërinë e një pale (shih rastin e GJEDNJ-së [De Tommaso kundër Italisë](#), Aktgjykim i 23 shkurtit 2017, paragrafi 167).
49. Për sa i përket çështjes së katërt, përkatësisht mundësisë së korrigjimit në shkallë të dytë të mungesës së një seance dëgjimore në shkallën e parë dhe kritereve respektive, GJEDNJ përmes praktikës së saj gjyqësore ka përcaktuar se në parim, një korrigjim i tillë varet nga kompetencat e gjykatës më të lartë. Nëse kjo e fundit, ka juridiksion të

plotë për të shqyrtuar meritat e rastit përkatës, përfshirë edhe vlerësimin e fakteve, atëherë korrëgjimi i mungesës së një seance dëgjimore në shkallë të parë, mund të bëhet në shkallën e dytë (shih rastin e GJEDNJ-së [Ramos Nunes de Carvalho e Sá kundër Portugalisë](#), cituar më lart, paragrafi 192 dhe referencat e përdorura aty; dhe shih gjithashtu Udhëzuesin e GJEDNJ-së të 31 dhjetorit 2020 për nenin 6 të KEDNJ-së, E drejta për një proces të drejtë, pjesa civile, IV. Kriteret procedurale; B. Dëgjimi publik, paragrafi 401 dhe referencat e përdorura aty).

50. Rrjedhimisht, Gjykata, duke iu referuar në vazhdimësi praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së dhe asaj të Gjykatës, thekson se vetë fakti që palët nuk kanë kërkuar mbajtjen e një seance dëgjimore nuk do të thotë që të njëjtat kanë hequr dorë nga e drejta për të mbajtur një të tillë (shih rastet e Gjykatës KI145/19, KI146/19, KI147/19, KI149/19, KI150/19, KI151/19, KI152/19, KI153/19, KI154/19, KI155/19, KI156/19, KI157/19 dhe KI159/19, parashtues *Et-hem Bokshi dhe të tjerët*, cituar më lart, paragrafi 54, për më shumë, lidhur me heqjen dorë nga e drejta për një seancë dëgjimore, shih Udhëzuesin e GJEDNJ-së të 30 prillit 2020 për nenin 6 të KEDNJ-së, E drejta për një proces të rregullt, aspekti civil, IV. Kriteret procedurale; B. Dëgjimi publik, paragrafët 420 dhe 421 dhe referencat e përdorura aty). Bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, një çështje e tillë varet nga karakteristikat e ligjit vendor dhe rrethanat e secilit rast veç e veç (shih rastin e GJEDNJ-së [Göç kundër Turqisë](#), cituar më lart, paragrafi 48).
51. Në fund, Gjykata përmbledh rrethanat faktike të rasteve të ish-ndërmarrjes “Agimi” [Aktgjykimi i Gjykatës, i 10 dhjetorit 2020, në rastet KI145/19, KI146/19, KI147/19, KI149/19, KI150/19, KI151/19, KI152/19, KI153/19, KI154/19, KI155/19, KI156/19, KI157/19 dhe KI159/19], si dhe konstatimet e saj, të cilat kanë rezultuar me gjetjen e shkeljes të së drejtës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm, të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, si rezultat i mungesës së një seance dëgjimore në Kolegjin e Apelit të DHPGJS-së. Rrethanat e këtij rasti të lartcekur ndërlidheshin me privatizimin e ndërmarrjes NSH “Agimi” në Gjakovë dhe të drejtat respektive të punëtorëve për t’iu njohur statusi i punëtorëve me të drejta legjitime për të marrë një pjesë nga të ardhurat e njëzet përqindëshit (20%) nga ky privatizim, siç është përcaktuar në nenin 68 (Ankesat lidhur me listën e të punësuarve me të drejta legjitime) të Shtojcës së Ligjit për Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme dhe paragrafin 4 të nenit 10 të Rregullores nr. 2003/13, të ndryshuar dhe plotësuar me Rregulloren nr. 2004/45. Parashtruesit e kërkesës nuk u përfshinë në Listën e Përkohshme të punëtorëve me të drejta legjitime për të marrë pjesë nga të ardhurat e njëzet përqindëshit (20%-it) nga privatizimi i NSH “Agimi”. Si rezultat i refuzimit të ankesës së tyre nga Agjencia Kosovare e Privatizimit, parashtruesit e kërkesës kishin iniciuar padi në Kolegjin e Specializuar të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme, duke kontestuar Vendimin e Agjencisë Kosovare të Privatizimit. Të gjithë parashtruesit e kërkesës kishin kërkuar mbajtjen e një seance dëgjimore para Kolegjit të Specializuar. Kolegji i Specializuar, kishte refuzuar kërkesën për seancë dëgjimore me arsyetimin se “*faktet dhe provat e dorëzuara janë mjaft të qarta*”, duke u dhënë të drejtë parashtruesve të kërkesës, me përjashtim të dy prej tyre, dhe duke konstatuar se ishin diskriminuar, prandaj të njëjtit duhet të përfshihen në Listën Përfundimtare të Agjencisë Kosovare të Privatizimit. Duke vepruar mbi bazën e ankesës së Agjencisë Kosovare të Privatizimit kundër këtij Aktgjykimi, në gusht të vitit 2019, Kolegji i Apelit, kishte nxjerrë Aktgjykimin e kontestuar, përmes të cilit kishte miratuar ankesën e Agjencisë Kosovare të Privatizimit dhe e kishte ndryshuar Aktgjykimin e Kolegjit të Specializuar, duke hequr “*nga lista e përfituesve të 20% nga procesi i privatizimit të NSH-së “Agimi” Gjakovë*” të gjithë parashtruesit e kërkesës. Këtë Aktgjykim, parashtruesit e kërkesës e kontestuan para Gjykatës, duke pretenduar ndër të tjerash se i njëjti është nxjerrë në kundërshtim me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] me arsyetimin se Kolegji i Apelit kishte ndryshuar Aktgjykimin e Kolegjit

të Specializuar, (i) pa një seancë dëgjimore; (ii) pa arsyetim të mjaftueshëm; (iii) në interpretim arbitrar të ligjit; dhe (iv) në shkelje të së drejtës së tyre për një gjykim brenda një afati të arsyeshëm kohor.

52. Në vlerësimin e pretendimeve të parashtruesve të kërkesës në këto raste, Gjykata u fokusua në ato që ndërlidhen me mungesën e një seance dëgjimore para Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme. Gjykata, pas aplikimit të parimeve të lartcekura të vendosura përmes praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së konstatoi se Aktgjykimi i kontestuar, përkatësisht Aktgjykimi [AC-I-13-0181-A0008] i 29 gushtit 2019 i Kolegjit të Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme, ishte nxjerrë në kundërshtim me garantitë e mishëruara në nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, përkitazi me të drejtën për një seancë dëgjimore, ndër të tjerash, sepse (i) fakti që parashtruesit e kërkesës nuk kanë kërkuar seancë dëgjimore para Kolegjit të Apelit, nuk nënkupton heqjen dorë të tyre nga kjo e drejtë dhe as nuk e liron Kolegjin e Apelit nga detyrimi që të trajtojë me nismën e tij domosdoshmërinë e mbajtjes së një seancë dëgjimore; (ii) parashtruesve të kërkesës iu është mohuar e drejta e seancës dëgjimore në të dy nivelet e Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme; (iii) Kolegji i Apelit nuk kishte trajtuar “*çështje ekskluzivisht ligjore ose të natyrës së lartë teknike*”, çështje këto bazuar në të cilat do të mund të kishin ekzistuar “*rrethana të jashtëzakonshme që do të justifikonin mungesën e një seance dëgjimore*”; (iv) Kolegji i Apelit, në fakt, kishte shqyrtuar çështje “*fakti dhe ligji*”, çështje këto shqyrtimi i të cilave, në parim, kërkon mbajtjen e një seance dëgjimore; dhe (v) Kolegji i Apelit nuk kishte arsyetuar “*heqjen dorë nga seanca gojore*”. Gjykata, po ashtu rikujton se të njëjtat parime dhe konstatime i kishte aplikuar dhe vendosur edhe në tri aktgjykime tjera në rastet e ish-ndërmarrjes “Agimi”, përmes të cilave kishte konstatuar shkelje të nenit 31 të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së si rezultat i mosmbajtjes së një seance dëgjimore në nivel të Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së.

(ii) Aplikimi i parimeve të shtjelluara më lart në rrethanat e rastit konkret

53. Gjykata fillimisht rikujton që bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, neni 6 i KEDNJ-së, në parim, garanton mbajtjen e një seance dëgjimore në të paktën njërin nivel të vendimmarrjes. Një e tillë, siç është sqaruar më lart, në parim është, (i) e detyrueshme nëse gjykata e shkallës së parë ka kompetencën e vetme të vendimmarrjes përkitazi me çështjet e faktit dhe të ligjit; (ii) jo e detyrueshme në shkallë të dytë nëse një seancë dëgjimore është mbajtur në shkallë të parë, përkundër faktit që një përcaktim i tillë varet nga karakteristikat e rastit përkatës, për shembull, nëse shkalla e dytë vendos edhe për çështje fakti edhe ligji; dhe (iii) e detyrueshme në shkallë të dytë nëse një e tillë nuk është mbajtur në shkallë të parë, në rastet kur shkalla e dytë ka kompetencë të plotë për të vlerësuar vendimin e shkallës së parë, edhe përkitazi me çështjet e faktit dhe të ligjit. Përgjashtime nga këto raste, në parim, bëhen vetëm nëse “*ekzistojnë rrethana të jashtëzakonshme që do të justifikonin mungesën e një seance dëgjimore*”, dhe të cilat GJEDNJ, siç është sqaruar më lart, përmes praktikës së saj gjyqësore i ka përcaktuar si raste që kanë të bëjnë ekskluzivisht me çështje ligjore ose janë të natyrës së lartë teknike.
54. Megjithatë, duke shikuar të gjithë procedurën gjyqësore të kërkesës konkrete, është e qartë se parashtruesi në momentin e parashtrimit të përgjigjes në padinë e AKP-së në Kolegjin e Specializuar të DHPGJS-së nuk ka kërkuar shprehimisht mbajtjen e një seance publike, gjë që do të përbënte gjykimin në nivelin e parë. Megjithatë, parashtruesi i kërkesës në përgjigjen e tij kishte propozuar që padia e AKP-së të refuzohet si e pabazuar nga arsyet e cekura në përgjigje edhe të “*atyre që do të paraqiten gjatë seancave dëgjimore*”. Në këtë pjesë të procedurës gjyqësore, Kolegji i Specializuar i DHPGJS-së theksoi se, pasi pranoi në tërësi si të bazuar ankesën e AKP-së, duke e anuluar pajtimin gjyqësor të arritur ndërmjet palëve, lidhur me mbajtjen e

një seance dëgjimore, pasi aplikoi dispozitat e nenit 76, paragrafi 3 të Ligjit për DHPGJSK (nr. 06 L-086) në lidhje me nenin 399 të Ligjit mbi Procedurën Kontestimore dhe konstatoi se *“faktet relevante të rastit janë të pakontestueshme dhe nxjerrë këtë aktgjykim pa caktuar seancë dëgjimore ...”*.

55. Gjykata gjen se e njëjta qasje është mbajtur edhe nga Kolegji i Apelit i DHPGJS-së, i cili gjithashtu refuzoi ankesën e parashtruesit të kërkesës pa caktuar një seancë publike.
56. Duke pasur parasysh këtë rezultat të procedurës para Kolegjit të Specializuar të DHPGJS-së dhe para Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së, shtrohet pyetja nëse parashtruesi i kërkesës ka hequr dorë në ndonjë mënyrë nga e drejta për një seancë dëgjimore publike para kolegjeve të Dhomës së Posaçme ose pikërisht të dy kolegjet e Dhomës së Posaçme kanë bërë lëshime procedurale duke neglizhuar të drejtat e parashtruesit të kërkesës, ku ata kanë nxjerrë aktgjykime në të dy nivelet, pa mbajtur një seancë dëgjimore publike, gjë që në rrethanat të caktuara do të rezultonte me shkeljen e të drejtave të parashtruesit të kërkesës të garantuara me nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së.
57. Me qëllim të marrjes së përgjigjes adekuate, Gjykata, përmes analizës së mëtejshme, do të përcaktojë nëse parashtruesi i kërkesës ka hequr dorë nga e drejta për një seancë dëgjimore ose në një fazë të procedurës gjyqësore ai ka ngritur një kërkesë të tillë tek një prej kolegjeve të DHPGJS-së. Nëse përgjigja në këtë çështje rezulton të jetë negative, atëherë Gjykata, duke u bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, duhet të vlerësojë nëse në rrethanat e rastit konkret *“ekzistojnë rrethanat të jashtëzakonshme që do të justifikonin mungesën e një seance dëgjimore”* në të dy shkallët e vendimmarrjes, përkatësisht para Kolegjit të Specializuar të DHPGJS-së dhe Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së, respektivisht. Këtë vlerësim Gjykata do të bëjë duke u bazuar edhe në parimet e vendosura përmes Aktgjykimit të Dhomës së Madhe [Ramos Nunes de Carvalho e Sá kundër Portugalisë](#).

a) E drejta për një seancë dëgjimore publike

Nëse parashtruesi i kërkesës ka hequr dorë nga e drejta e një seance dëgjimore para Kolegjit të Specializuar të DHPGJS-së

58. Në këtë drejtim, Gjykata fillimisht rikujton se parashtruesi i kërkesës përmes përgjigjes në padinë e ushtruar nga AKP-ja (ku AKP kishte kërkuar anulimin e pajtimin gjyqësor) në Kolegjin e Specializuar të DHPGJS-së më 27 tetor 2021, nuk kishte kërkuar në mënyrë shprehimore mbajtjen e një seance dëgjimore në nivelin e parë të procedurës gjyqësore, përkatësisht në procedurën para Kolegjit të Specializuar të DHPGJS-së, megjithatë parashtruesi i kërkesës, ndër të tjera, kishte theksuar se kërkon që padia e AKP-së të refuzohet si e pabazuar nga arsyet e cekura në përgjigje edhe të *“atyre që do të paraqiten gjatë seancave dëgjimore”*. Bazuar në atë që u tha më lart, Gjykata vlerëson se në rastin konkret nuk mund të konsiderohet se ai ka *“hequr dorë vullnetarisht nga e drejta”* për një seancë publike në nivelin e parë të gjyqësorit pasi një gjë të tillë edhe pse nuk e ka kërkuar shprehimisht, në mënyrë të tërthortë e kishte ngritur dhe për më tepër është e kuptueshme se ai, si të gjitha palët në procedurë, kur paraqesin kërkesëpadi apo si palë kundërshtare përgjigje në padi, kanë pritshmëri që gjykata kompetente do të caktojë seancë publike ku do të diskutohen rrethanat faktike dhe juridike të rastit, gjë që sigurisht paraqet pritjen legjitime të secilës palë.
59. Më konkretisht, Gjykata gjen se Kolegji i Specializuar i DHPGJS-së, përkundër kërkesës së tërthortë të parashtruesit të kërkesës duke theksuar që padia e AKP-së të refuzohet si e pabazuar nga arsyet e cekura në përgjigje edhe të *“atyre që do të paraqiten gjatë seancave dëgjimore”*, si mundësi ku do të shqyrtoheshin të gjitha rrethanat e rastit,

mori një qasje formaliste në shqyrtimin e rastit të parashtruesit të kërkesës, duke zbatuar dispozitat e “*nenit 76 paragrafit 3 të Ligjit për DHPGJSK-së (nr. 06 L-086)*”, në lidhje me nenin 399 të Ligjit mbi Procedurën Kontestimore, duke konkluduar se “*faktet relevante të rastit janë të pakontestueshme dhe nxjerrë këtë aktgjykim pa caktuar seancë dëgjimore*”.

60. Në fakt, Gjykata konstaton se Kolegji i Specializuar i DHPGJS-së mori vendimin për të hequr dorë nga seanca dëgjimore publike për shkak se faktet në shkresat e lëndës, siç kishte theksuar, ishin mjaft të qarta, duke iu referuar nenit 399 të Ligjit mbi Procedurën Kontestimore, i cili thotë se “*Kur gjykata, pasi t’i arrijë përgjigja në padi, konstaton se nga faktet e treguara në padi nuk del themelësia e kërkesëpadisë, atëherë ajo do të jap vendimin meritore me të cilin refuzohet si e pathemeltë kërkesëpadia. Kërkesëpadia është e pathemeltë, në vështirësi të paragrafit 1 të këtij neni, po që se qartazi është në kundërtë me faktet e treguara në padi, apo, po që se faktet mbi të cilat mbështetët kërkesëpadia qartazi janë në kundërtë me provat të cilat i ka propozuar paditësi, apo me faktet që janë botërisht të ditura*”.
61. Me një qasje të tillë formaliste, Kolegji i Specializuar i DHPGJS-së, pa mbajtur një seancë dëgjimore publike, konkludoi si në vijim: i) pajtimi gjyqësor nuk mund të prodhojë efekte juridike sepse është nxjerrë nga Gjykata Themelore në Prishtinë e cila në rastin konkret nuk ka pasur kompetencë lëndore për t’u marrë me çështjen dhe ii) personat të cilët kanë nënshkruar në emër të Radio-Televizionit të Kosovës nuk kanë pasur autorizim specifik nga AKP-ja.
62. Megjithatë, ajo që faktikisht ishte mjaft e qartë për Kolegjin e Specializuar të DHPGJS-së dhe që rezultoi me përfundimin e tij se “*faktet relevante të rastit janë të pakontestueshme dhe nxjerrë këtë aktgjykim pa caktuar seancë dëgjimore*”, rezulton se nuk ishte mjaft e qartë për parashtruesin e kërkesës i cili parashtroi ankesë pranë Kolegjit të Apelit.
63. Në rrethana të tilla, Gjykata nuk mund të konstatojë se mungesa e një kërkesë shprehimore për mbajtjen e një seance dëgjimore në nivel të Kolegjit të Specializuar të DHPGJS-së, mund të konsiderohet si heqje dorë e nënkuptuar e tij nga e drejta për seancë dëgjimore, për arsye se ai në mënyrë të tërthortë e kishte ngritur dhe për më tepër në bazë të pretendimeve nga shkresat e lëndës, është e qartë se parashtruesi kishte pritje reale që Kolegji i Specializuar i DHPGJS-së, si gjykatë kompetente, do të caktojë një seancë dëgjimore publike për të mënjeluar të gjitha dyshimet lidhur me rastin e tij.

Nëse parashtruesi i kërkesës ka hequr dorë nga e drejta për një seancë dëgjimore para Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së

64. Për më tepër, Gjykata gjithashtu analizoi edhe procedurën para Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së për të përcaktuar nëse parashtruesi i kërkesës ka hequr dorë nga e drejta për një seancë para këtij kolegj, si gjykatë e shkallës së dytë, i cili, duke respektuar garancitë e nenit 31 të Kushtetutës, duhet të korrigjojë lëshimet nëse janë bërë nga gjykata e shkallës së parë. Në këtë kontekst, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës paraqiti ankesë në Kolegjin e Apelit të DHPGJS-së kundër Aktvendimit të Kolegjit të Specializuar të DHPGJS-së. Në ankesën e tij, parashtruesi i kërkesës theksoi se Kolegji i Specializuar i DHPGJS-së kishte vërtetuar gabimisht dhe në mënyrë jo të plotë gjendjen faktike, duke pretenduar si në vijim :

“Sipas ankuesit shkalla e parë e DHPGJSK-së e ka anuluar gabimisht Aktgjykimin e ankimuar pasi që Pajtimi gjyqësor ishte arritur në vitin 2019 lidhur me parcelën kadastrale nr. 1781-2 ZK Prishtinë, me sipërfaqe prej 7768 m² dhe kjo parcelë ishte e regjistruar dhe kishte kaluar në pronësinë e të paditurit të sotëm. Ankuesja i

konsideron të paqëndrueshme pretendimet e AKP-së se në këtë Pajtim gjyqësor AKP nuk ishte prezantuar, pasi që sipas paditësit, AKP kishte vendosur vetë që të mos merrte pjesë në këtë seancë edhe pse ishte lajmëruar në mënyrë të rregullt. Në çështjen juridike-kontestimore në mes të paditëses NSHIP Radio-Televizioni i Prishtinës, kundër të paditurës RTK dhe AKP, për vërtetimin e pronësisë, më 26 prill 2010, Gjykata Komunale në Prishtinë kishte nxjerr Aktgjykimin C.nr. 601/2001 me të cilin e kishte aprovuar kërkesëpadinë e paditëses dhe kishte vërtetuar se NSHIP Radio-Televizioni i Prishtinës është pronare e patundshmërisë sipas fletës poseduese nr. 2294, ngastra kadastrale 1781/2, në vendin e quajtur "Veternik" me sipërfaqe prej 0.77.68 ha. AKP-ja në datën e caktuar për seancën gjyqësore të kësaj çështje kontestimore, edhe përkundër ftesës së dorëzuar në mënyrë të rregullt nga ana e gjykatës për paraqitje në seancë, e njëjta nuk është paraqitur dhe nuk e ka arsyetuar mungesën.

I padituri thekson se sa i përket pretendimit tjetër nëpërmjet të cilit AKP-ja pretendon se NSHIP Radio-Televizioni i Prishtinës nuk ka legjitimitet aktiv për të vepruar në emër dhe për llogari të vet, duhen parë e lexuar vetë deklaratat e AKP-së në kontestet e tjera të lidhura me subjektin në fjalë edhe në vetë Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës. Po ta lexojmë me kujdes Aktvendimin e Dhomës së Posaçme- Paneli i Apelit, ASC-11-0019 të datës 26 mars 2015, do ta shohim se në të thuhet ndër të tjera se, "Radio-Televizioni i Prishtinës është ndërmarrje në pronësi shoqërore, siç përshkruhet në certifikatën e biznesit. Paditësi, si NSH ka organet e veta legjitime dhe ka zotësi të plotë juridike për të qenë palë në procedurë, meqë ajo nuk është nën administrimin e AKP-së".

Pra, AKP në atë kontest u tërhoq nga procedura, sepse mendonte me të drejtë se nuk ishte pjesë dhe palë në procedurë, duke e lënë RTP-në të administronte pozitën e vetë juridike, duke pasur legjitimitet aktiv të plotë në procedurë. Ankuesi mendon se AKP nuk ka të drejtë të kontestoj pronësinë e të paditurit, sepse kjo pronësi është fituar në mënyrë të ligjshme, mbi bazën e një aktgjykimi të plotfuqishëm të Gjykatës Themelore në Prishtinë C.nr.3159/17 të datës 10 Prill 2019 për Pajtim Gjyqësor. Andaj, i padituri i propozoi Kolegjit të Apelit të DHPGJSK-së të pranohet ankesa e tij si e bazuar". Parashtruesi gjithashtu në ankesën e tij në Kolegji të Apelit, kishte kërkuar që nëse shihet e nevojshme për sqarimet e fakteve të rastit të mbahet një seancë dëgjimore.

65. Prandaj, nga përmbajtja e ankesës të cilën parashtruesi e kishte parashtruar në Kolegji të Apelit kundër Aktgjykimit të Kolegjit të Specializuar, Gjykata konstaton se pretendimet kryesore të parashtruesit të kërkesës të ngritura para Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së, kishin të bënin me konstatimin që Kolegji i Specializuar i bëri gjendjes faktike si dhe kërkesën e tij për mbajtjen e një seance dëgjimore publike para Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së, ku parashtruesi i kërkesës, me argumentet e tij, theksoi se "Kolegji i Apelit nëse e sheh të arsyeshme të mbajë seancës dëgjimore publike lidhur me rastin". Rrjedhimisht, qëllimi i parashtruesit të kërkesës ishte që gjatë seancës dëgjimore publike e cila nuk u mbajt para Kolegjit të Specializuar, t'i jepet mundësia për të paraqitur argumentet e tij lidhur me përfundimin nga gjykata e shkallës së parë gjatë së cilës u anulua pajtimi gjyqësor i arritur në mes parashtruesit të kërkesës dhe përfaqësuesit ligjor të AKP-së, si dhe të dëgjojë qëndrimet e Kolegjit të Apelit lidhur me këtë pretendim. Duke pasur parasysh këtë, nuk mund të thuhet se parashtruesi i kërkesës nuk e ngriti çështjen e mbajtjes së seancës dëgjimore publike ose se ai hoqi dorë vullnetarisht nga e drejta për një seancë dëgjimore publike.
66. Duke pasur parasysh këtë, Gjykata gjen se kjo kërkesë e parashtruesit për mbajtjen e një seance dëgjimore publike para Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së, është e qartë, dhe si e tillë kërkon që ajo të trajtohet nga kolegji i shkallës së dytë të DHPGJS-së.

67. Megjithatë, në bazë të përmbajtjes së Aktgjykimit [AC-I-21-0867-A001] të 10 marsit 2022 të Kolegjit të Apelit, rezulton se që nuk e caktoi seancën dëgjimore në mënyrë që të mënjanohet lëshimin e Kolegjit të Specializuar, por në arsyetim të Aktgjykimit të tij thekson se *“bazuar në nenin 69, paragrafi 1 të Ligjit nr.06/L-086 mbi Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme për çështjet lidhur me Agjencinë Kosovare të Privatizimit vendosi të heq dorë nga pjesa gojore e procedurës”*.
68. Prandaj, Gjykata konstaton se Kolegji i Apelit hoqi dorë nga mbajtja e një seance dëgjimore publike, përkundër kërkesës së parashtruesit, duke e bazuar të gjithë arsyetimin në Aktgjykimin [AC-I-21-0867-A001] të 10 marsit 2022 në dispozitat ligjore, të cilat vetëm në kuptimin procedural justifikojnë arsyetimin e dhënë, duke mos iu përgjigjur pretendimeve kryesore të parashtruesit të kërkesës, i cili kërkoi mbajtjen e seancës dëgjimore publike për shkak të lëshimit të Kolegjit të Specializuar të DHPGJS-së.
69. Duke pasur parasysh sa më sipër, Gjykata konsideron se nuk ka nevojë që ajo të merret më tej me përcaktimin nëse parashtruesi i kërkesës hoqi dorë nga seanca dëgjimore publike para Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së, kur është më se e qartë se qëllimi i tij në ankesën e paraqitur ishte pikërisht mbajtja e seancës dëgjimore publike, e cila në rastin e parashtruesit të kërkesës mund të sqaronte gjendjen faktike gjë që mund të shihet nga shkresat e lëndës.
70. Ajo që Gjykata gjen si një karakteristikë e përbashkët e procedurës konkrete gjyqësore e cila është zhvilluar në dy nivele, është se (i) parashtruesit të kërkesës nuk iu dha mundësia për t'u dëgjuar para Kolegjit të Specializuar të DHPGJS-së, i cili është kompetent për vlerësimin e fakteve dhe ligjeve; (ii) parashtruesit të kërkesës nuk iu dha mundësia për t'u dëgjuar as para Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së, edhe pse parashtruesi i kërkesës e kërkoi këtë; (iii) Kolegji i Apelit i DHPGJS-së, as në kuptimin substancial nuk i mori parasysh dhe nuk i trajtoi pretendimet e parashtruesit të kërkesës në lidhje me kërkesën e tij për mbajtje të një seance dëgjimore publike.

b) Nëse në rrethanat e rastit konkret ekzistojnë rrethana të jashtëzakonshme që do të justifikonin mungesën e një seance dëgjimore para Kolegjit të Specializuar të DHPGJS-së dhe Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së

71. Gjykata edhe një herë rikujton se bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, palët kanë të drejtë në seancë dëgjimore në të paktën njërën instancë. Kjo instancë është kryesisht instanca e parë dhe ajo e cila e ka juridiksionin për të vendosur edhe për çështje fakti edhe për çështje ligji. Në këtë kontekst, përkritazi me detyrimin për të mbajtur një seancë dëgjimore në gjykatat e shkallës së dytë ose të tretë, praktika gjyqësore e GJEDNJ-së thekson se mungesa e një seance dëgjimore mund të justifikohet bazuar në karakteristikat e veçanta të rastit në fjalë, me kusht që një seancë dëgjimore të jetë mbajtur në shkallën e parë. Në parim, nëse një seancë dëgjimore është mbajtur në shkallën e parë, procedurat para gjykatave të apelit, dhe të cilat përfshijnë vetëm çështje të ligjit, dhe jo çështje të faktit, mund të konsiderohet të jenë në përputhje me garancitë e mishëruara në nenin 6 të KEDNJ-së, edhe nëse në shkallë të dytë nuk është mbajtur një seancë dëgjimore. Thënë këtë, përjashtim nga e drejta për një seancë dëgjimore, janë vetëm ato raste në të cilat përcaktohet se ekzistojnë *“rrethana të jashtëzakonshme që do të justifikonin mungesën e një seance dëgjimore”*. Këto rrethana, siç është sqaruar më lart, praktika gjyqësore e GJEDNJ-së i ka klasifikuar si raste të cilat ndërlidhen me *“çështje ekskluzivisht ligjore apo të natyrës së lartë teknike”*.

72. Për shembull, çështjet që ndërlidhen me sigurime sociale, GJEDNJ, kryesisht, i ka klasifikuar si çështje të natyrës teknike, në të cilat, jo detyrimisht është e domosdoshme një seancë dëgjimore. Sigurisht, nga ky rregull ka përjashtime. Në çdo rast, shqyrtohen rrethanat konkrete të një rasti. Për shembull, GJEDNJ nuk kishte konstatuar shkelje në rastet *Schuler-Zraggen kundër Zvicrës* dhe *Dory kundër Suedisë*, por kishte konstatuar shkelje në rastet *Miller kundër Suedisë* dhe *Salomonsson kundër Zvicrës*, edhe pse të gjitha këto raste ndërlidheshin me çështje të sigurimeve sociale.
73. Në mënyrë të ngjashme, GJEDNJ vepron edhe në ato raste në të cilat çështjet para gjykatës përkatëse janë ekskluzivisht ligjore, dhe nuk përfshijnë vlerësimin e fakteve kontestuese. Për shembull, në rastin *Saccoccia kundër Austrisë* (Aktgjykim i 18 dhjetorit 2008), GJEDNJ nuk konstatoi shkelje të nenit 6 të KEDNJ-së për shkak të mungesës së një seance dëgjimore, pasi konstatoi se çështjet për të cilat ankohej parashtruesi përkatës nuk ngërthenin çështje fakti, por vetëm çështje të kufizuara të natyrës ligjore (*Saccoccia kundër Austrisë*, cituar më lart, paragrafi 78), ndërsa në rastin *Allan Jacobsson kundër Suedisë* (nr. 2) (Aktgjykim i 19 shkurtit 1998), GJEDNJ gjithashtu nuk konstatoi shkelje të nenit 6 të KEDNJ-së për shkak të mungesës së një seance dëgjimore, pasi konstatoi se çështjet për të cilat ankohej parashtruesi përkatës nuk ngërthenin as çështje ligji e as fakti (shih rastin e GJEDNJ-së *Allan Jacobsson kundër Suedisë* (nr. 2), cituar më lart, paragrafi 49).
74. Përkundrazi, në rastet e tjera në të cilat GJEDNJ përcaktoi se çështjet para gjykatave përkatëse ngërthenin edhe çështje fakti edhe ligji, ajo nuk konstatoi se ekzistonin rrethana të jashtëzakonshme që do të justifikonin mungesën e një seance dëgjimore. Për shembull, në rastin *Malhous kundër Republikës Çeke* (Aktgjykim i 12 korrikut 2001), GJEDNJ konstatoi shkelje të nenit 6 të KEDNJ-së për shkak të mungesës së një seance dëgjimore, pasi përcaktoi se çështjet për të cilat ankohej parashtruesi përkatës nuk ngërthenin vetëm çështje ligji por edhe fakti, përkatësisht vlerësimin nëse autoriteti më i ulët i kishte vlerësuar faktet në mënyrë të drejtë (shih rastin e GJEDNJ-së *Malhous kundër Republikës Çeke*, cituar më lart, paragrafi 60). Në të njëjtën mënyrë, në rastin *Koottummel kundër Austrisë* (Aktgjykim i 10 dhjetorit 2009), GJEDNJ konstatoi shkelje të nenit 6 të KEDNJ-së për mungesë të një seance dëgjimore, sepse konstatoi se çështjet para saj mund të kualifikoheshin si çështje të natyrës ekskluzivisht ligjore ose të natyrës teknike, që do të mund të konsistonin në rrethana të jashtëzakonshme të cilat do të justifikonin mungesën e një seance dëgjimore (shih rastin e GJEDNJ-së *Koottummel kundër Austrisë*, cituar më lart, paragrafët 20 dhe 21).
75. Në rrethanat e rastit konkret, Gjykata fillimisht rikujton se Kolegji i Specializuar i DHPGJS-së, edhe pse ka detyrim të vendosë për çështje të faktit dhe të ligjit, nuk e ka caktuar një seancë dëgjimore publike për të vërtetuar së pari të gjitha rrethanat faktike, dhe rrjedhimisht për të vendosë për çështje ligjore. Në kontekst të asaj që u tha, Gjykata rikujton se edhe Kolegji i Apelit i DHPGJS-së ka juridiksion për t'i trajtuar si faktet ashtu edhe çështjet ligjore. Në bazë të paragrafit 11 të nenit 10 (Aktgjykimet, Aktvendimet dhe Apelet) të Ligjit për DHPGJS-në dhe paragrafit 4 të nenit 64 (Procedurat e ankesës me gojë) dhe nenit 65 (Paraqitja e provave të reja) të Shtojcës së Ligjit për DHPGJS-në, palët, ndër të tjera, kanë mundësinë që të paraqesin ankesat para Kolegjit të Apelit edhe përkitazi me çështjet e ligjit dhe të faktit, duke përfshirë edhe mundësinë e paraqitjes së provave të reja.
76. Në mbështetje të këtij konstatimi, Gjykata rikujton se Aktgjykimi i GJEDNJ-së, *Ramos Nunes de Carvalho e Sá kundër Portugalisë*, specifikisht kishte përcaktuar se një seancë dëgjimore është e domosdoshme në rrethana që ngërthejnë nevojën për shqyrtimin e çështjeve të ligjit dhe të faktit, përfshirë rastet në të cilat është i nevojshëm vlerësimi nëse autoritetet më të ulëta kanë vlerësuar faktet në mënyrë të saktë. Kjo vlen

posaçërisht në rrethana në të cilat, një seancë dëgjimore nuk është mbajtur as para shkallës më të ulët, siç është rasti në rrethanat e rastit konkret.

77. Në fakt, në disa raste GJEDNJ kishte konstatuar shkelje të nenit 6 të KEDNJ-së kur një seancë dëgjimore nuk ishte mbajtur në një gjykatë me juridiksion apeli, edhe atëherë kur një seancë dëgjimore ishte mbajtur në instancën më të ulët, përkundër faktit se vlerësimi i domosdoshmërisë së seancës dëgjimore në nivel apeli është më pak rigoroz atëherë kur një seancë dëgjimore është mbajtur në shkallën e parë. Për shembull, në Aktgjykimin Helmers kundër Suedisë, GJEDNJ shqyrtoi një rast në të cilin parashtruesit përkatës i ishte mundësuar një seancë dëgjimore në shkallën e parë, por jo në nivelin e apelit, e cila kishte kompetencë të vlerësonte edhe ligjin edhe faktet në rrethanat e rastit përkatës. Në këtë rast, GJEDNJ kishte ritheksuar se (i) garancitë e mishëruara në nenin 6 të KEDNJ-së, jodetyrimsht garantojnë një seancë dëgjimore në nivel apeli, nëse një e tillë është mbajtur në shkallën e parë; dhe (ii) në marrjen e këtij vendimi, gjykata përkatëse duhet gjithashtu të ketë parasysh nevojën për trajtimin ekspeditiv të rasteve si dhe të drejtën për gjykim brenda një kohe të arsyeshme. Megjithatë, duke vënë theks në faktin se një përcaktim i tillë varet nga natyra e çështjeve që ngërthen një rast dhe nevoja për ekzistimin e rrethanave të jashtëzakonshme në mënyrë që të justifikohet mungesa e një seance dëgjimore, GJEDNJ konstatoi shkelje të nenit 6 të KEDNJ-së (për arsyetimin përkatës të rastit, shih paragrafët 31 deri 39 të rastit Helmers kundër Suedisë).
78. Në fund, Gjykata gjithashtu thekson faktin se Kolegji i Apelit i DHPGJS-së nuk kishte arsyetuar *“heqjen dorë nga seanca dëgjimore”*, përkundër faktit se parashtruesi i kërkesës në mënyrë të tërthortë e kërkoi një të tillë. Përkundrazi, Aktgjykimi [AC-I-21-0867-A001] i 10 marsit 2022 të Kolegjit të Apelit, nuk përmban asnjë shpjegim shtesë lidhur me Vendimin e Kolegjit të Specializuar të DHPGJS-së për *“heqjen dorë nga seanca dëgjimore”*. Ajo që përmban Aktgjykimi i kontestuar i Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së është arsyetimi që bazohet ekskluzivisht në dispozitat ligjore ku lidhur me pretendimin e parashtruesit se AKP kishte qenë e ftuar në mënyrë të rregullt nga Gjykata Themelore kur edhe ishte arritur pajtimi gjyqësor. Kolegji i Apelit konsideron se ky pretendim nuk është i mbështetur në prova materiale. Lidhur me pretendimin e parashtruesit se Radio-Televizioni i Prishtinës kishte legjitimitet aktiv për të vepruar në emër dhe për llogari të vet, Kolegji i Apelit konsideroi se asnjë ndërmarrje shoqërore e cila është nën administrim të AKP-së, nuk mund të përfaqësohet vet para procedurave gjyqësore. Dhe në fund lidhur me pretendimin e parashtruesit se AKP nuk ka të drejtë të kontestojë pronësinë e parashtruesit në pronën e kontestuar, sepse sipas tij e njëjta është fituar me një aktgjykim të formës së prerë (duke iu referuar pajtimit gjyqësor [C. nr. 3159/17], Kolegji i Apelit konsideron se gjithë procedura pranë Gjykatës Themelore ka qenë e përfshirë me shkelje të shumta, duke filluar nga mos kompetenca lëndore e Gjykatës Komunale dhe më pas nga mosprezenca e AKP-së në procesin gjyqësor.
79. Pikërisht në mbështetje të kësaj, Gjykata thekson se bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, në vlerësimin e pretendimeve që ndërlidhen me mungesën e një seance dëgjimore, duhet të shqyrtohet edhe nëse refuzimi i mbajtjes së një seance të tillë është i arsyetuar. Për shembull në rastin e GJEDNJ-së Pönkä kundër Estonisë (Aktgjykim i 8 nëntorit 2016), e që ndërlidhej me zhvillimin e një procedure të thjeshtuar (të rezervuar për padi të vogla), GJEDNJ kishte konstatuar shkelje të nenit 6 të KEDNJ-së, sepse gjykata përkatëse nuk kishte arsyetuar mungesën e një seance dëgjimore (shih rastin e GJEDNJ-së Pönkä kundër Estonisë, cituar më lart, paragrafët 37-40). Gjithashtu, në rastin e GJEDNJ-së Mirovni Inštitut kundër Sllovenisë, cituar më lart, GJEDNJ konstatoi shkelje të nenit 6 të KEDNJ-së, ndër tjerash, edhe pse gjykata përkatëse nuk kishte dhënë arsyetim për mosmbajtjen e një seance dëgjimore (shih rastin e GJEDNJ-së Mirovni Inštitut kundër Sllovenisë, cituar më lart, paragrafi 44).

Në kontekst të mungesës së arsytimit për mosmbajtje të një seance dëgjimore, GJEDNJ përmes praktikës së saj gjyqësore, në mënyrë të vazhdueshme, ndër të tjerash, ka theksuar se mungesa e arsytimit rreth domosdoshmërisë së mbajtjes së një seance dëgjimore, i pamundëson gjykatës më të lartë, të vlerësojë nëse një mundësi e tillë thjeshtë është neglizhuar, apo cilat janë argumentet bazuar në të cilat gjykata ka anashkaluar një mundësi të tillë në raport me rrethanat që ngre një rast i caktuar (shih, rastin e GJEDNJ-së *Mirovni Institut kundër Sllovenisë*, paragrafi 44 dhe referencat e përdorura aty).

80. Prandaj, dhe në përfundim, Gjykata, duke marrë parasysh që (i) fakti që parashtruesi i kërkesës në mënyrë të tërthortë kishte kërkuar mbajtjen e një seance dëgjimore në nivel të Kolegjit të Specializuar të DHPGJS-së, nuk nënkupton se i njëjti ka hequr dorë nga kjo e drejtë; (ii) përkundër kërkesës të parashtruesit të kërkesës që *“nëse konsiderohet e nevojshme për sqarimet e fakteve të rastit të mbahet për seancë dëgjimore para Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së”*, një e tillë nuk ishte mbajtur dhe rrjedhimisht, standardet që aplikohen për domosdoshmërinë e mbajtjes së një seance dëgjimore para Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së janë më rigorozë, sepse, në parim, palët kanë të drejtë për një seancë dëgjimore të paktën para një instance gjyqësore; (iii) çështjet në shqyrtim para Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së nuk mund të kualifikohen as si çështje ekskluzivisht ligjore dhe as si çështje të natyrës teknike, por përkundrazi si çështje të faktit dhe ligjit; (iv) Kolegji i Apelit i DHPGJS-së nuk i kishte vlerësuar pretendimet e parashtruesit të kërkesës dhe rrjedhimisht nuk e kishte arsyetuar *“heqjen dorë nga seanca”*; (v) Kolegji i Apelit i DHPGJS-së nuk e kishte arsyetuar *“ekzistencën e rrethanave të jashtëzakonshme që do të justifikojnë mungesën e një seance dëgjimore”*. Rrjedhimisht, Aktgjykimi i kontestuar [AC-I-21-0867-A001] të 10 marsit 2022 i Kolegjit të Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit, është nxjerrë në kundërshtim me garancitë e mishëruara në nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së.
81. Gjykata në fund gjithashtu thekson se, duke marrë parasysh që tashmë ka konstatuar që Aktgjykimi i kontestuar i Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së nuk është në përputhshmëri me nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së për shkak të mungesës së një seance dëgjimore, konsideron se nuk është e nevojshme të shqyrtohen pretendimet e tjera të parashtruesit të kërkesës. Pretendimet përkatëse të parashtruesit të kërkesës duhet të shqyrtohen nga Kolegji i Apelit i DHPGJS-së në pajtim me konstatimet e këtij Aktgjykimi. Për më tepër, duke marrë parasysh që Kolegji i Apelit i DHPGJS-së ka kompetencë të plotë për të shqyrtuar vendimet e kontestuar të Kolegjit të Specializuar të DHPGJS-së bazuar në ligjet e aplikueshme për DHPGJS-në, i njëjti ka mundësinë e korrigjimit në shkallë të dytë të mungesës së një seance dëgjimore në shkallën e parë.
82. Konstatimi i Gjykatës për shkelje të nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, në rrethanat e rastit konkret, ndërlikohet ekskluzivisht me mungesën e seancës dëgjimore, siç është sqaruar në këtë Aktgjykim dhe në asnjë mënyrë nuk ndërlikohet me dhe as nuk paragjykon rezultatin e meritave të rastit.

Përfundimi

83. Gjykata, në rrethanat e këtij rasti, ka vlerësuar pretendimet e parashtruesit të kërkesës përkritazi me mungesën e seancës dëgjimore, e drejtë kjo e garantuar, sipas sqarimeve të këtij Aktgjykimi, përmes nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së.
84. Në vlerësimin e pretendimeve përkatëse, Gjykata fillimisht ka shtjelluar parimet e përgjithshme që burojnë nga praktika e saj gjyqësore dhe ajo e GJEDNJ-së, përkritazi me të drejtën për një seancë dëgjimore, duke i sqaruar rrethanat në të cilat një e tillë

është e domosdoshme, bazuar mes tjerash, në Aktgjykimin e Dhomës së Madhe të GJEDNJ-së *Ramos Nunes de Carvalho e Sá kundër Portugalisë*. Gjykata ka sqaruar, mes tjerash, se (i) mungesa e kërkesës së një pale për seancë dëgjimore jo detyrimisht nënkupton heqjen dorë nga një e drejte të tillë dhe se vlerësimi i ndikimit të mungesës së një kërkesë të tillë varet nga specifikat e ligjit dhe rrethanat e veçanta të një rasti; dhe (ii) në parim, palët kanë të drejtë në një seancë dëgjimore në të paktën një nivel të juridiksionit, përpos nëse “*ekzistojnë rrethana të jashtëzakonshme që do të justifikonin mungesën e një seance dëgjimore*”, e të cilat bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, në parim ndërlidhen me raste në të cilat shqyrtohen “*çështje ekskluzivisht ligjore ose të natyrës së lartë teknike*”.

85. Në rrethanat e rastit konkret, Gjykata konstatoi se (i) fakti që parashtruesi i kërkesës nuk ka kërkuar një seancë dëgjimore para Kolegjit të Specializuar të DHPGJS-së, por një gjë të tillë e kishte ngritur në mënyrë të tërthortë, nuk nënkupton heqjen dorë të tij nga kjo e drejtë; (ii) parashtruesi i kërkesës ka kërkuar shprehimisht që nëse shihet e nevojshme për sqarimet të mëtutjeshme të mbahet një seancë dëgjimore publike para Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së, duke krijuar kështu detyrimin që ky kolegji të trajtojë domosdoshmërinë e mbajtjes së seancës dëgjimore; (iii) parashtruesit të kërkesës i është mohuar e drejta për një seancë dëgjimore në të dy nivelet e kolegjeve të DHPGJS-së; (iv) Kolegji i Apelit i DHPGJS-së nuk kishte trajtuar “*çështje ekskluzivisht ligjore ose të natyrës së lartë teknike*”, çështje këto bazuar në të cilat do të mund të kishin ekzistuar “*rrethana të jashtëzakonshme që do të justifikonin mungesën e një seance dëgjimore*”; (v) Kolegji i Apelit i DHPGJS-së nuk kishte arsyetuar pse hoqi dorë nga kërkesa për mbajtjen e seancës dëgjimore edhe pse kjo ishte kërkesë e parashtruesit. Duke marrë parasysh të gjitha këto rrethana dhe arsyetimet e tjera të dhëna në këtë Aktgjykim, Gjykata konstatoi se Aktgjykimi i kontestuar, përkatësisht Aktgjykimi [AC-I-21-0867-A001] të 10 marsit 2022, është nxjerrë në kundërshtim me garancitë e mishëruara në nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, përkitazi me të drejtën për një seancë dëgjimore.
86. Përfundimisht, Gjykata gjithashtu theksoi se (i) bazuar në Ligjin e aplikueshëm për DHPGJS-në, Kolegji i Apelit i DHPGJS-së ka kompetencë të plotë për vlerësimin e vendimeve të Kolegjit të Specializuar të DHPGJS-së dhe rrjedhimisht, bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, ka mundësinë e korrigjimit të mungesës së seancës dëgjimore në nivelin e gjykatës më të ulët, përkatësisht, Kolegjit të Specializuar të DHPGJS-së; (ii) nuk është e nevojshme të shqyrtohen pretendimet e tjera të parashtruesit të kërkesës, sepse të njëjtat duhet të shqyrtohen nga Kolegji i Apelit të DHPGJS-së në përputhshmëri me konstatimet e këtij Aktgjykimi; dhe (iii) konstatimi i shkeljes së nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, në rrethanat e rastit konkret, ndërlidhet vetëm me garancitë procedurale për një seancë dëgjimore dhe në asnjë mënyrë nuk e paragjykon rezultatin e meritave të rastit.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.1 dhe 113.7 të Kushtetutës, me nenet 20 dhe 47 të Ligjit dhe me rregullin 59 (1) (a) të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 4 prill 2023, me shumicë votash

VENDOS

- I. TË DEKLAROJË kërkesën të pranueshme;
- II. TË KONSTATOJË se ka pasur shkelje të paragrafit 2 të nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës në lidhje me paragrafin 1 të nenit 6 (E drejta për një proces të rregullt) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut;
- III. TË SHPALLË të pavlefshëm Aktgjykimin [AC-I-21-0867-A001] e Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së, të 10 marsit 2022;
- IV. TË KTHEJË çështjen në rivendosje në Kolegjin e Apelit të DHPGJS-së, në përputhje me konstatimet e këtij Aktgjykimi;
- V. TË URDHËROJË Kolegjin e Apelit të DHPGJS-së që ta njoftojë Gjykatën, në pajtim me rregullin 66 (5) të Rregullores së punës, deri më 4 tetor 2023, për masat e ndërmarra për zbatimin e Aktgjykimit të Gjykatës;
- VI. TUA KUMTOJË këtë Aktgjykim palëve dhe, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit, ta publikojë në Gazetën Zyrtare;
- VII. Ky Aktgjykim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtarja raportuese


Remzije Istrefi-Peci



Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese


Grësa Caka-Nimani